

11N FOLGA XERAL: SALARIOS - VIVENDA - PREZOS

UGT chama aos homes e mulleres do noso país para mobilizarse por mellores salarios, por unha vivenda digna e polo control dos prezos ante unha inflación que lastra o noso poder adquisitivo

Redacción.- A folga xeral do 11N é a resposta á insaciable avaricia inmobiliaria que especula cun dos principais dereitos de cidadanía, facendo practicamente imposible o acceso á maioría a unha vivenda digna.

A folga xeral do 11N é a denuncia da clase traballadora a unha política empresarial que aproveita o crecemento económico do país para engordar o seu patrimonio con grandes beneficios a costa dos salarios das persoas traballadoras.

A folga xeral do 11N mostra a indignación da maioría do país por un modelo económico que traslada aos prezos ao consumo de bens básicos, as marxes empresariais para sufragar os incrementos dos custos da crise enerxética provocada pola infamia das guerras.

A folga xeral do 11N móstranos a forza dunha sociedade mobilizada li-

derada pola mocidade, mulleres e homes que demostran o seu compromiso coa loita colectiva e que para nada son a xeración de cristal.

A folga xeral do 11N é un clamor contra a precariedade laboral e habitacional que lastra a millóns de persoas, e especialmente a mulleres e migrantes afectados por unha situación de vulnerabilidade económica.

A folga xeral do 11N é un chamado para vivir dignamente, a non deixarnos a saúde no traballo, a non ser estigmatizados por empresarios carecedores de ética cando enfermamos, a que as nosas preocupacións por chegar a fin de mes e non ser desafiuzadas non nos aboquen á enfermidade mental.

A folga xeral do 11N confirma o compromiso da sociedade cuns servizos públicos que garantan a saúde, educación, coidados e vivenda evi-

tando que sexan as persoas traballadoras as que o teñan que pagar no sector privado.

UGT e CCOO chamamos á folga xeral o 11 de novembro para desbloquear a negociación colectiva, para:

- Subir salarios
- Reducir a xornada
- Mellorar a saúde das persoas traballadoras
- Erradicar a precariedade

UGT e CCOO chamamos á folga xeral para empregar a todas as administracións públicas a impulsar políticas que acaben coa especulación da vivenda.

UGT e CCOO chamamos á folga xeral para que se poña control á deriva dos prezos que lastran as rendas da clase traballadora.

UGT CUALIFICA DE HISTÓRICA A XORNADA DE FOLGA NO ENSINO CONCERTADO

Redacción.- UGT Ensino cualifica como histórica a xornada de folga vivida este martes e a masiva manifestación que percorreu as rúas de Santiago de Compostela.

Malia a intensa choiva, o seguimento da folga acadou o 65% e preto de 2.000 traballadoras e traballadores da concertada mobilizáronse para esixir melloras laborais.

A concentración, desenvolvida baixo unha intensa borrasca, puxo de manifesto diante da Xunta a magnitude do malestar do sector, que reclama o inicio inmediato dun calendario de negociacións para abordar:

- A regulación da xubilación parcial para todo o persoal.
- O abono da Paga Extra de Antigüidade (PEA).
- Un incremento de 45 euros no com-

plemento autonómico.

- A homologación salarial coa rede pública.
- A redución da carga lectiva.

Dende UGT advertimos: a paciencia do ensino concertado está a esgotarse e, se non se achegan por parte da Xunta solucións, non se descartan novas mobilizacións e máis xornadas de folga.

MOBILIZACIÓNS ANTE O BLOQUEO DO CONVENIO DE TRANSPORTE DE MERCADORÍAS POR ESTRADA DA CORUÑA

Redacción.- UGT, xunto con CCOO e CIG, anunciaron novas mobilizacións ante o bloqueo da negociación do convenio colectivo de transporte de mercadorías por estrada da provincia da Coruña, despois de que a mesa negociadora quedara rota pola falta de avances coa patronal. As organizacións sindicais reclaman incrementos salariais que permitan recuperar o poder adquisitivo perdido nos últimos anos, así como avances na xornada e na remuneración dos diferentes tempos de traballo no sector. Por este motivo, haberá concentracións os días 9 de outubro en Santiago, o 15 na Coruña e o 22 en Narón.

Hai que lembrar que o sector arrastra desde hai anos unha importante perda de poder adquisitivo. Nos últimos trece anos a diferenza entre a evolución dos salarios e o IPC sitúase arredor dun 15%.

No ano 2025 as organizacións sindicais conseguiron un incremento salarial do 4% e que as pagas extraordinarias pasaran de 25 a 30 días. A intención era pechar daquela unha negociación rápida e retomar en 2026 a negociación dun convenio plurianual que permitise abordar tanto os salarios como a xornada e o resto das condicións laborais. Porén, as reunións coa patronal non permitiron avanzar.

Entre as principais discrepancias figura a proposta económica da patronal, que os sindicatos consideran insuficiente ante a evolución dos prezos. As organizacións sindicais reclaman unha actualización salarial que permita recuperar poder adquisitivo e rexeitan unha proposta do 3% fronte a un IPC que xa está no 4,9%. Tamén reclaman que as melloras teñan efectos retroactivos desde o 1 de xaneiro de 2026.

Desde os tres sindicatos sinalaron que a negociación debe servir tamén para adaptar o convenio á realidade do sector, pois existe unha importante diferenza entre os salarios establecidos no convenio e os que, na práctica, deben ofrecer algunhas empresas para conseguir persoal. Isto pode provocar que parte das cantidades percibidas non estean correctamente reflectidas nas cotizacións. Por iso, defenden que os salarios reais se incorporen ao convenio e sexan cotizados.

A xornada é outra das cuestións cen-

trais da negociación. Os sindicatos denuncian que o sector está sometido a unhas condicións específicas derivadas do réxime de xornadas especiais do transporte, polo que determinados tempos nos que as persoas traballadoras deben permanecer á disposición da empresa non computan como xornada efectiva. Por iso, entre as reivindicacións figura a creación dun complemento de presenza que remunere estes tempos.

As organizacións sindicais reclaman tamén que se remunere o traballo en horarios especialmente gravosos. En particular, denuncian que a patronal non acepta o aboamento da nocturnidade nin do traballo en domingos, malia que se trata de situacións habituais no sector.

UGT CONSIDERA DESPROPORCIONADA A SANCIÓN IMPOSTA A UNHA VIXIANTE DE SEGURIDADE DO HOSPITAL ÁLVARO CUNQUEIRO E RECLAMA QUE SE TEÑA EN CONTA O CONTEXTO

Redacción.- (FeSMC-UGT) considera desproporcionada a sanción de 30 días de suspensión de emprego e soldo imposta pola empresa Eulen a unha vixiante de seguridade do Hospital Álvaro Cunqueiro, sanción recentemente confirmada en sede xudicial.

Desde UGT queremos poñer de manifesto que a intervención se produciu no marco dunha situación de especial tensión e risco, motivada pola actitude dun paciente que, tras recibir a alta, negábase a abandonar o centro hospitalario e mantiña unha actitude hostil e agresiva cara ao persoal de seguridade.

A actuación da vixiante desenvolveuse no contexto dunha intervención que requiriu a participación de varios profesionais de seguridade e durante a cal se produciron agresións físicas e verbais por parte do paciente. De feito, tres dos catro vixiantes que participaron na intervención tiveron que ser atendidos posteriormente en urxencias, un deles precisando mesmo intervención cirúrxica, mentres que outros dous causaron baixa polas lesións e contusións sufridas.

UGT considera especialmente relevante que a persoa que presentou a denuncia non estivo presente du-

rante a intervención e que, segundo a información trasladada pola representación sindical, as testemuñas que si presenciaron directamente os feitos manifestaron que non se produciu ningunha agresión por parte da vixiante.

Por iso, desde UGT entendemos que a valoración da actuación profesional da traballadora debe realizarse tendo en conta o conxunto das circunstancias nas que se produciu a intervención, evitando illar determinados feitos dun contexto marcado por unha situación de risco, tensión e agresividade.

Así mesmo, consideramos necesario valorar a traxectoria profesional da traballadora e o feito de que se trataba dunha intervención extraordinaria na que o persoal de seguridade tivo que facer fronte a unha situación especialmente complicada dentro dunha contorna hospitalaria.

UGT reclama protección para o persoal de seguridade

Desde UGT volvemos denunciar a situación de especial exposición á que se enfronta diariamente o per-

soal de seguridade privada destinado en centros hospitalarios, particularmente nos servizos de urxencias, onde os profesionais teñen que intervenir en situacións de violencia, ameazas, insultos e agresións.

A organización sindical considera necesario que as empresas e as administracións adopten medidas eficaces para protexer a estes traballadores e que, cando se produzan intervencións destas características, valórese de forma obxectiva e completa o contexto no que se desenvolveron os feitos e as circunstancias ás que tivo que facer fronte o persoal de seguridade.

UGT reitera o seu compromiso coa defensa laboral e xurídica da traballadora e continuará esixindo que se respecten os seus dereitos e que a súa actuación profesional sexa valorada con todas as garantías.

O SECTOR POSTAL DE UGT DEFENDE A PROFESIONALIDADE DOS TRABALLADORES DE CORREOS ANTE AS DECLARACIÓNS QUE SE ESTÁN A FACER PÚBLICAS SOBRE O VOTO POR CORREO

Redacción.- UGT Sector Postal pide aos portavoces de diversas formacións políticas que non poñan en cuestión a imaxe de Correos nin a profesionalidade das súas traballadoras e traballadores con declaracións que poden xerar sospeitas sobre a súa actuación nos procesos electorais.

Correos conta cunha longa traxectoria de servizo público e de cumprimento das súas responsabilidades no desenvolvemento do voto por correo. Os seus profesionais participaron con rigor e garantías en numerosos procesos electorais.

Desde UGT lembramos que o voto por correo nas eleccións madrileñas nas que a propia Isabel Díaz Ayuso, quen comezou a enviar mensaxes neste senso, continuando outros dirixentes políticos, concorreu como candidata tamén foi xestionado por Correos. Procesos electorais cuxos resultados nunca se cuestionaron e nos que as traballadoras e traballa-

dores da empresa pública cumpriron coa súa responsabilidade.

Por iso, consideramos especialmente irresponsable sementar dúbidas sobre unha institución e uns profesionais que desempeñan unha función esencial para garantir o exercicio do dereito ao voto.

Correos e o seu persoal merecen respecto. O debate político non pode utilizarse para deteriorar a reputación dun servizo público nin para proxectar sospeitas sobre quen garante o seu funcionamento con profesionalidade e rigor.

Desde UGT defendemos o traballo das empregadas e empregados postais e esiximos responsabilidade a quen ocupa cargos públicos á hora de realizar declaracións que poidan afectar á súa imaxe e credibilidade.

UGT IMPULSA O ESTUDO DE COEFICIENTES REDUTORES PARA A XUBILACIÓN NO SECTOR DA LIMPEZA

Redacción.- UGT celebrou unha xornada de traballo centrada na posibilidade de iniciar un expediente para solicitar coeficientes redutores da idade de xubilación para as traballadoras e traballadores do sector da limpeza, unha reivindicación vinculada ao elevado desgaste físico e ás condicións nas que se desenvolve esta actividade profesional.

A xornada contou coa participación de Cristina Estévez, secretaria de Emprego e Seguridade Social de UGT, quen trasladou información sobre o procedemento, os requisitos necesarios e as posibilidades existentes para avanzar na solicitude destes coeficientes redutores.

Durante o encontro analizouse a realidade laboral do sector e a necesidade de estudar, con datos e de xeito rigoroso, as condicións de traballo ás que están expostas as persoas traballadoras da limpeza ao longo da súa vida laboral.

Trátase dunha actividade que implica, en numerosos postos, unha elevada esixencia física, movementos repetitivos, esforzos continuados e un

importante desgaste acumulado co paso dos anos.

Pola súa banda, Elena González, responsable estatal do Sector de Limpeza de UGT, destacou a importancia de abordar esta cuestión tendo en conta as características propias dun sector maioritariamente feminizado, no que miles de traballadoras desenvolven durante décadas unha actividade esencial para o funcionamento de empresas, centros de traballo, servizos públicos e espazos de uso colectivo.

Así mesmo, a xornada contou coa participación de Cristina Matías, secretaria xeral de UGT País Valenciano, poñendo de manifesto a importancia de que esta reivindicación sexa abordada desde o conxunto da organización e tendo en conta a realidade dos diferentes territorios.

Un primeiro paso para estudar o recoñecemento do desgaste.

Desde UGT considérase que esta xornada supón un punto de partida para analizar a posible apertura dun expediente que permita determinar se

as condicións laborais do sector da limpeza poden xustificar o recoñecemento de coeficientes redutores da idade de xubilación.

Para a organización sindical, resulta fundamental recompilar e analizar información sobre as condicións reais nas que se desenvolve esta actividade, así como sobre o impacto que o traballo continuado ten sobre a saúde e a capacidade laboral de quen desempeña estas funcións durante décadas.

O obxectivo é poñer sobre a mesa a realidade das traballadoras e traballadores da limpeza, estudala con datos e explorar todas as vías existentes para conseguir un recoñecemento xusto do desgaste asociado a esta profesión.

UGT considera que quen dedicou toda unha vida laboral a un sector esencial debe poder afrontar o final da súa traxectoria profesional con garantías e recoñecemento.

Porque falar de xubilación tamén é falar de saúde, dignidade e recoñecemento ao traballo realizado durante toda unha vida.

O TRIBUNAL SUPREMO CONFIRMA QUE OS CINCO DÍAS DO PERMISO POR ENFERMIDADE GRAVE OU HOSPITALIZACIÓN NON ESTÁN LIMITADOS A UN MÁXIMO ANUAL

Redacción.- O Tribunal Supremo ditou unha importante sentenza en materia de conciliación da vida laboral e familiar na que confirma que o permiso retribuído previsto no artigo 37.3.b) do Estatuto dos Traballadores non está limitado a un único período de cinco días por ano.

A Sala do Social do Tribunal Supremo, na súa sentenza núm. 753/2026, do 25 de setembro de 2026 (recurso de casación 135/2025), desestima o recurso presentado polas empresas do Grupo RACE e confirma integramente a sentenza da Audiencia Nacional que estimara a demanda interposta conxuntamente por UGT e outras organizacións sindicais.

A resolución aborda dúas cuestións de especial relevancia para as persoas traballadoras:

1. Os cinco días non constitúen un máximo anual:

O Tribunal Supremo rexeita que a empresa poida limitar o permiso retribuído do artigo 37.3.b) ET a cinco días laborables por ano natural. Cada novo feito causante xera o dereito a un novo permiso. Por tanto, se durante un mesmo ano prodúcese distintos supostos que habilitan o permiso (por exemplo, unha nova enfermidade grave ou hospitalización doutro familiar), a persoa traballadora poderá volver desfrutar do permiso correspondente.

O Supremo subliña que os cinco días están vinculados ao concreto feito causante. A sentenza destaca expresamente que a regulación española non introduciu, nin antes nin despois do Real Decreto-lei 5/2023, unha limitación anual do permiso.

2. O permiso non termina automaticamente coa alta hospitalaria:

O Tribunal Supremo confirma que o permiso do artigo 37.3.b) ET non pode

quedar limitado exclusivamente o período de hospitalización.

A alta hospitalaria non significa necesariamente que desapareza a necesidade de coidados. Cando, despois da alta, continúa o repouso domiciliario e a necesidade de coidado efectivo por parte da persoa traballadora, o permiso pode continuar ata alcanzar o máximo de cinco días correspondente ao feito causante. A sentenza considera que a causa habilitante do permiso comprende precisamente a hospitalización e, no seu caso, o posterior repouso domiciliario.

Unha sentenza que reforza os dereitos de conciliación

O Tribunal Supremo rexeita expresamente a interpretación empresarial segundo a cal a incorporación da Directiva (UE) 2019/1158 sobre conciliación da vida familiar e profesional obrigaría a converter os cinco días previstos no Estatuto dos Traballadores nun único permiso anual.

A Sala lembra que a Directiva esta-

blece mínimos e permite aos Estados membro manter disposicións máis favorables para as persoas traballadoras.

En consecuencia, o Tribunal considera que a Real Decreto-lei 5/2023 modificou substancialmente a duración do permiso, elevándoa a cinco días, pero non introduciu ningunha limitación anual nin alterou a vinculación do permiso con cada concreto feito causante.

A sentenza conclúe que non existe ningunha razón para interpretar que se pretende reducir o nivel de protección existente e confirma a interpretación favorable ás persoas traballadoras.

Unha vitoria conseguida pola acción sindical

O procedemento ten a súa orixe no conflito colectivo promovido por UGT e outros sindicatos fronte ao Grupo de empresas RACE, no que se denunciaba dúas prácticas empresariais: limitar a cinco días ao ano o permiso do artigo 37.3.b) ET e restrinxir o seu desfrute aos días de hos-

pitalización, impedindo a súa continuidade cando posteriormente persistía a necesidade de coidados domiciliarios.

A Audiencia Nacional estimou a demanda e recoñeceu expresamente o dereito das persoas traballadoras a desfrutar do permiso cada vez que se produza un novo feito causante, sen límite de cinco días anuais, así como a continuar desfrutándoo cando, tras a hospitalización ou intervención cirúrxica con ingreso, persista a necesidade de coidados domiciliarios. O Tribunal Supremo confirmou agora esta resolución e declarou firme a sentenza da Audiencia Nacional, desestimando o recurso empresarial.

Desde UGT valoramos moi positivamente esta sentenza, que consolida unha interpretación garantista do artigo 37.3.b) do Estatuto dos Traballadores e reforza o dereito das persoas traballadoras a atender situacións familiares de especial gravidade. Seguiremos traballando para impedir interpretacións restritivas dos permisos retribuídos e para garantir o exercicio efectivo dos dereitos de conciliación da vida laboral e familiar.

A FUNDACIÓN LUÍS TILVE FALA DO FUTURO DA MEMORIA NA ILLA DE SAN SIMÓN

Redacción.- O director da Fundación Luís Tilve, Guillermo Pérez, participou na xornada "E agora que? O futuro da memoria Democrática", organizada polo Consello da Cultura Galega na Illa de San Simón.

A xornada, que estivo coordinada polo director da recentemente creada Cátedra de Memoria Democrática da USC, Emilio Grandío, abordou os avances e déficits das políticas de Memoria no noso país, e como se presenta o futuro, en especial ante a ameaza da chegada ó poder da ultradereita.

Trala inauguración, produciuse un claro contraste entre as intervencións da directora xeral de Atención ás Vítimas, Zoraida Hijosa, que informou dos avances do banco xenético de ADN para identificar ás vítimas nas exhumacións, entre outras accións, e o difícil papel do director xeral de Cultura da Xunta de Galicia, Anxo Lorenzo, que tivo que recoñecer que o papel do Goberno galego se limita a redirixir os cartos do Estado que lle chegan a través do Consello Territorial de Memoria Democrática, cara a Universidade de Santiago, para que esta faga o que a Xunta non quere levar a cabo.

Na súa intervención, Guillermo fixo

un repaso dende as primeiras accións de Memoria ata hoxe, lembrando o papel pioneiro de organizacións sindicais, como UGT, no nacemento do movemento memorialista, a través da creación de entidades como a Fundación Francisco Largo Caballero, en 1978, ou a Fundación Luís Tilve, en 1989, coa intención de recuperar a historia da organización, lembrar ós seus afiliados, moitos deles asasinados e represaliados, e conservar o seu patrimonio histórico documental (non sería ata principios do século XXI cando empezen a xurdir, como tales, as asociacións da memoria).

Para logo facer propostas, como a dixitalización e mellora dos arquivos e reclamar: o acceso á documentación ata o ano 1982, que segue sendo reservada por unha lei de 1968; a eliminación da simboloxía franquista que segue manténdose en moitos concellos, pese a vulnerar a Lei de Memoria Democrática; unha lei de Memoria Galega, que recolla as nosas particularidades, para deixar de ser unha das únicas catro autonomía que nunca tivo unha lei de Memoria; a constitución dun Centro da Memo-

ria de Galicia; a creación dunha plataforma educativa online, con talleres de Memoria, unidades didácticas e outros elementos pedagóxicos que incentiven ós profesores e promovan actividades nos centros educativos; a creación do Consello da Memoria; ou a necesidade inaprazable dun plan de usos para os lugares de Memoria.

O encontro resultou moi frutífero, especialmente polas achegas realizadas por xente moza, con proxectos adaptados ós novos tempos e ás novas tecnoloxías, proxectos educativos de profesores novos e recentes investigacións, que fan pensar que hai canteira e hai futuro. E que se se compren os peores desígnios anunciados pola ultradereita, o apoio institucional poderá desaparecer, pero as entidades memorialistas seguirán facendo futuro, como fixeron pasado, porque é a súa vida, é a nosa historia.

UGT SÚMASE Á CAMPAÑA DA CSI POLA XORNADA MUNDIAL POLO TRABALLO DECENTE

Ante o desemprego, a precariedade e o difícil acceso á vivenda, o sindicato comparte as esixencias da Confederación Sindical Internacional para que a mocidade traballadora se organice polo seu futuro

Redacción.- Baixo o lema 'A mocidade traballadora organízase para o futuro', a Unión Xeral de Traballadoras e Traballadores (UGT) únese á campaña da Confederación Sindical Internacional (CSI) con motivo da Xornada Mundial Polo Traballo Decente, que reivindicou este 7 de outubro o dereito das novas xeracións a construír un proxecto de vida con traballo digno e acceso á vivenda.

A clase traballadora internacional organízase para o futuro e reclama empregos dignos e salarios xustos. En liña con estas reivindicacións, UGT convocou unha folga xeral de 24 horas durante este outono, poñendo no centro as mesmas demandas que reclama a clase traballadora internacional: salarios dignos que permitan acceder a unha vivenda digna.

A campaña da Confederación Sindical Internacional (CSI) parte dunha realidade compartida por mozas e mozos de todo o mundo: o desemprego, os baixos salarios, a precariedade e o aumento do custo da vida, especialmente en relación co acceso da vivenda, están a dificultar cada vez máis a posibilidade de construír unha vida digna.

Fronte a esta situación, a mocidade está a reclamar cambios, participación e capacidade para decidir sobre o seu propio futuro.

Durante o último ano, mozos e mozas de distintos países protagonizaron mobilizacións para reclamar mellores condicións de vida. Aínda que as realidades nacionais son diferentes, existen preocupacións comúns: o acceso a un emprego estable, uns salarios que permitan vivir dignamente, a protección dos dereitos laborais e a posibilidade de desenvolver un proxecto de vida independente.

A mocidade traballadora non quere que a precariedade sexa a norma dunha nova xeración. Quere empregos seguros, salarios vitais, dereitos laborais e unha voz efectiva nas decisións que afectan as súas vidas. Como sinala a CSI, os sindicatos teñen un papel esencial para garantir que os mozos poidan exercer os seus dereitos, organizarse colectivamente

e construír o poder necesario para transformar os seus lugares de traballo, as súas economías e as súas sociedades.

A realidade do traballo non pode separarse das condicións de vida. Un emprego deixa de ser unha vía para a autonomía cando o salario non permite facer fronte ao custo da vivenda, a alimentación, a enerxía ou o resto das necesidades básicas.

Por iso, a crise de acceso á vivenda converteuse nunha das expresións máis visibles da dificultade que teñen moitos mozos e mmozas para construír un proxecto de vida. Ter un emprego non debería significar vivir permanentemente ao límite, atrasar a emancipación ou dedicar unha parte desproporcionada do salario para pagar un alugueiro.

A evolución dos salarios e do emprego axuda tamén a explicar esta dificultade. Na Unión Europea, os sectores que sofren maiores problemas para contratar persoas traballadoras pagan, de media, un 9% menos que aqueles menos afectados pola escaseza de man de obra. E unicamente o 39,5% das persoas traballadoras participa en programas de formación, lonxe do obxectivo europeo do 60%.

Estes datos mostran que a calidade do emprego está estreitamente relacionada coa capacidade das persoas para afrontar os cambios económicos e sociais e construír unhas condicións de vida dignas. A transformación do mundo do traballo, a di

xitalización, o cambio climático e as novas formas de emprego están a xerar oportunidades, pero tamén novos riscos. A resposta non pode consistir nunha carreira á baixa en salarios e dereitos.

A CSI reclama que as políticas económicas sitúen ás persoas e os seus dereitos no centro, garantindo empregos decentes, salarios vitais, emprego seguro e dereitos laborais, á vez que se reforza a capacidade dos traballadores e as traballadoras para organizarse e participar nas decisións que afectan as súas vidas.

Esta reivindicación conecta directamente coa defensa da democracia. A democracia tamén se constrúe nos centros de traballo, garantindo que as persoas traballadoras teñan voz, poidan organizarse e negociar colectivamente as súas condicións laborais.

Por iso, UGT comparte a reivindicación da CES de que a futura Lei de Empregos de Calidade da Unión Europea estableza dereitos efectivos e medidas vinculantes en ámbitos como a intelixencia artificial e a xestión algorítmica, a seguridade e saúde no traballo, a protección fronte aos riscos psicosociais, as cadeas de subcontratación, a transición xusta, a negociación colectiva e a participación dos interlocutores sociais. Pero o obxectivo último debe ir máis aló das cifras económicas: o progreso debe medirse tamén pola capacidade das persoas traballadoras para vivir dignamente.